

Пролетно равноденствие

Девети март е символически ден. Символите придобиват значение само когато се изтълкува вътрешният им смисъл. Девети март е денят на равноденствието. Но тъй, просто казано, 9 март, денят на равноденствието, е денят, в който човек е бил създаден, роден. И този ден се пада в петък. Не мислете, че по-напред не е имало равноденствие - имало е. Равноденствието на човека е възкачането на Слънцето от юг към север. Югът е надолу, а северът - нагоре. С появяването на Адам човек е почнал да еволюира, да се качва нагоре към Бога. Сега, ако вие може да ознаменувате 9 март, в смисъл че днес се раждате, т.е. скритите във

вас сили Божествени да започнат нова еволюция, да еволюирате към Бога, то е равноденствие, или минаване от едно състояние на Битието към друго. Равноденствието всякога трябва

да внася най-хубавите мисли, най-хубавите желания в човешката душа, и тогава всички онези семенца, които са скрити в земята, започват да израстват, да се развиват, да цъфтят и

след това се явява тяхното благоухание. Същият закон е и по отношение на човека. Човек без Божественото е като гола земя и ние казваме: „Този човек е студен, отвратителен, няма никаква красота в него.“ Но дойде ли скритото, Божественото у човека, тези семенца, треви и цветя постепенно почват да израстват, цветята се обличат в червенина и човек става красив. Тази красота не може да се яви, докато не се яви Божественото слънце. Тъй като Слънцето иде от северното към южното полушарие, т.е. от единия полюс на Битието към другия, северният всякога означава истината, а южният - добродетелта.

продължава на стр. 2

Глобалното затлъстяване

ЕДИН ИНТЕРЕСЕН ПОГЛЕД КЪМ ПАНЕВРИТМИЯТА

Затлъстяването е хронично заболяване, което се характеризира с ненормално високо отлагане на мастна тъкан в организма. То е основна причина за много заболявания. Учителя е обрисувал същността му и необходимостта от полагане на сериозни усилия за неговото преодоляване още през 1927 г., когато това не е било такъв проблем, какъвто е днес: „Това натрупване не е органически жива материя, но това са слове от мазнина, непотребни полуорганически вещества, които при най-малкото условие дават възможност на

разни микроби да влизат в кръвта - и тъй се явяват разни болести. Затуй вие ще се попипвате зад ушите. Тази пълнота трябва да изчезне. После гуша от вас никой не трябва да има. Тази част на костта, зад ушите, трябва да се вижда, да не се напълва с мазнина. Всички трябва да се предадете на един спартански режим. Ще работите върху тялото си, за да бъдете здрави и силни. Ако вие като окултни ученици не можете да дадете един образец на света, какво ни струва нас окултната наука?“ (беседата „Великденски подарък“).

Необходими са усилия за справяне с излишните килограми чрез подобряване на начина на хранене, чрез физическата активност и усилената умствена дейност. Сега повече от всякога има нужда от образци за подражание.

В наши дни затлъстяването е най-разпространеното метаболитно заболяване, което достига размери на епидемия не само в развитите, но и в развиващите се страни, с тенденция за все по-бързо нарастване на броя на засегнатите. Според Световната здравна организация (СЗО) в днешно

време съществува глобална епидемия от наднормено тегло, която е наречена глобесити (от global - глобален и obesity - затлъстяване). 60% от българите са с наднормено тегло и с различна степен на затлъстяване (2010 г.). Според специалисти на Министерството на здравеопазването и на Българската асоциация за изследване на затлъстяването и на съпътстващите го заболявания само през последните две десетилетия затлъстяването сред жителите на Европа се е увеличило три пъти.

продължава на стр. 5

Новото земеделие - устойчиво стопанство в единение с Природата

Какво е пермакултура? - Това е едно ново понятие в земеделието, обединяващо идеи за устойчива природна среда, която освен че следва сътворението на Бога, помага за истинско човешко обитаване на Природата. Това е начин на мислене, което синхронизира хората с природната среда, при което се получава взаимно споделяне съществуване. Когато се занимаваме с пермакултура, съблюдаваме не да унищожаваме живот (вредители по растенията), а да даваме

възможност да се създава живот. Може да се направи следната аналогия: каквото е въздействието на лекарствени-

те средства на традиционната медицина върху здравословното състояние на човешкия организъм, такова е и въз-

действието на традиционното стопанство с изкуствените химически вещества върху екологичната среда. Пермакултурата е система за дизайн, чиято цел е организацията на пространството, което заемат хората, на основата на екологично съобразни модели. Сам по себе си този термин е не само съкращение от думите „дългосрочно селско стопанство“ (англ. Permanent agriculture), но също така означава и „продължителна култура“.

продължава на стр. 5

Вече цъфна Бялото кокиче

Децата са емблема на чистота. Те представят живот, който иде от по-високо място.

Великата наука на възпитанието седи в това, да намерите доброто у детето и него да извикате към проява.

Добрият живот е като бялото кокиче, като хубав цвят, за който ангелите слизат от небето и му пеят своите песни.

Учителя Петър Дънов

В Братството разцъфна Детска школа „Бялото кокиче“. Тя се роди на празника на мама - 8 март. Каним всички родители на среща, в братския дом на Изгрева - ул. „Щерю Атанасов“ 2, на 25 март - Благовещение, за да представим програмата на школата. Идеята на екипа е да се приложат на практика слънчевите методи на Учителя за възпитание и образование на децата.

Първоначалната идея беше занятията с децата да бъдат до обяд, но поради големия интерес от страна на родителите, обсъждаме възможността да се провеждат и целодневни занимания.

Предвидени са седем модула, които са в основата на ежедневните занятия:

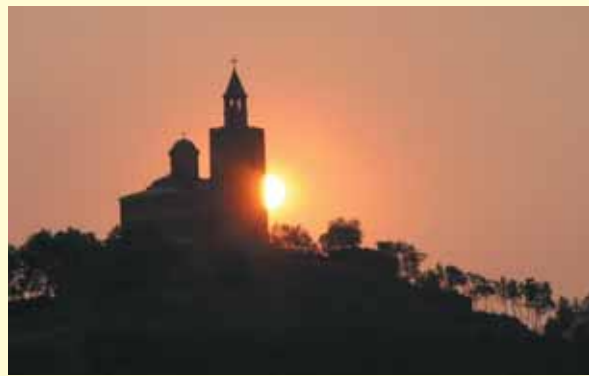
- модул „Роден и чужд език“
- модул „Числа и фигури“
- модул „Живата природа“
- модул „Изкуства“
- модул „Здраве и чистота“
- модул „Активни игри“
- модул „Астрономия и астрология за деца“

Школата предлага работа с децата и за определени часове от деня - по желание на родителите.

Сформиран е професионален екип от педагози, които с радост ще се грижат за малките приятели.

Детска школа „Бялото кокиче“ има вече свой e-mail: bialoto.kokiche@gmail.com и блог: www.bialotokokiche.blogspot.com, където може да ни пишете.

Празникът на Велико Търново

На 22 март се чества и денят на благодетелите на града. Натрупали състояния чрез труд, спестовност и честност, тези синове на поробена България не забравят своя дълг към културата и просветата и насочват своите сили към възкресяване на старото средище на България - Търново, извършвайки редица дарения в името на културния му и духовен подем.

продължава на стр. 4

Ден на Светите Четиридесет мъченици

Празникът на Велико Търново е свързан с победата на българската войска, предвождана от цар Иван Асен II над епирския деспот кир Теодор Комнин в битката при Клокотница на 22 март 1230 г. В чест на тази победа новостроящата се черква в престолния Търновград е наречена „Св. Четиридесет мъченици“. В храма, превърнал се в център на оформения тук манастирски комплекс „Великата лавра“, се полагали тленните останки на членовете на царското семейство.

продължава на стр. 4

Пролетно равноденствие

от стр. 1

Но северът означава още смъртта, а югът - живота. Човек, додето не умре, не може да живее. Това е закон. Животът започва най-първо със смъртта. Това на вид е едно противоречие, но е факт вътре в природата. Всяко семенце, всяка форма, в която са облечени нещата, трябва да умрат.

Девети март има и друг смисъл в себе си. Човек трябва да се научи на онзи велик закон на самопожертвование, да се освободи от ненужните неща в този свят, които спъват неговото развитие. Ако един 100-200-годишен орех пожелае да влезе в дома ви, то ако той е едно същество разумно, със съзнание, би ли могъл да влезе? - Не може по никой начин. Или ако един 500-годишен дъб пожелае да ви направи визита, ще може ли? В такова състояние, в каквото е, не ще може. Ако би пожелал този орех или този дъб да ви посети, трябва да се превърне в едно малко орехче или дъбче, да преминава от ръце в ръце между вашите деца, да ви обиколи всички и най-после да го приемете вътре в себе си на гости. Не мислете, че като влезе този орех вътре във вас, той умира. Не, той се посажда във вас. Има орехи, които растат в човешката душа. Трябва да се научите да виждате във

види какви са били знанията му преди влизането му в училището и след излизането от него? Ако има нещо спечелено, то е резултат на знанията, придобити в училището. По същия начин ще проверим и с Любовта. Ще видим дали има разлика преди влизането й в нас и след влизането. Човек не може да бъде изведен съвършен. Под душата Любов разбирам Бог, Който трябва да влезе в нас. Бог твори, Бог създава, затова, докато Той не влезе в нас, никакво творчество не може да се прояви. Вземете даже и най-малките мушици - и в тяхното съзнание има един подтик, който ги кара да вършат своята работа, и те са я започнали. Пеперудите, на които крилца-

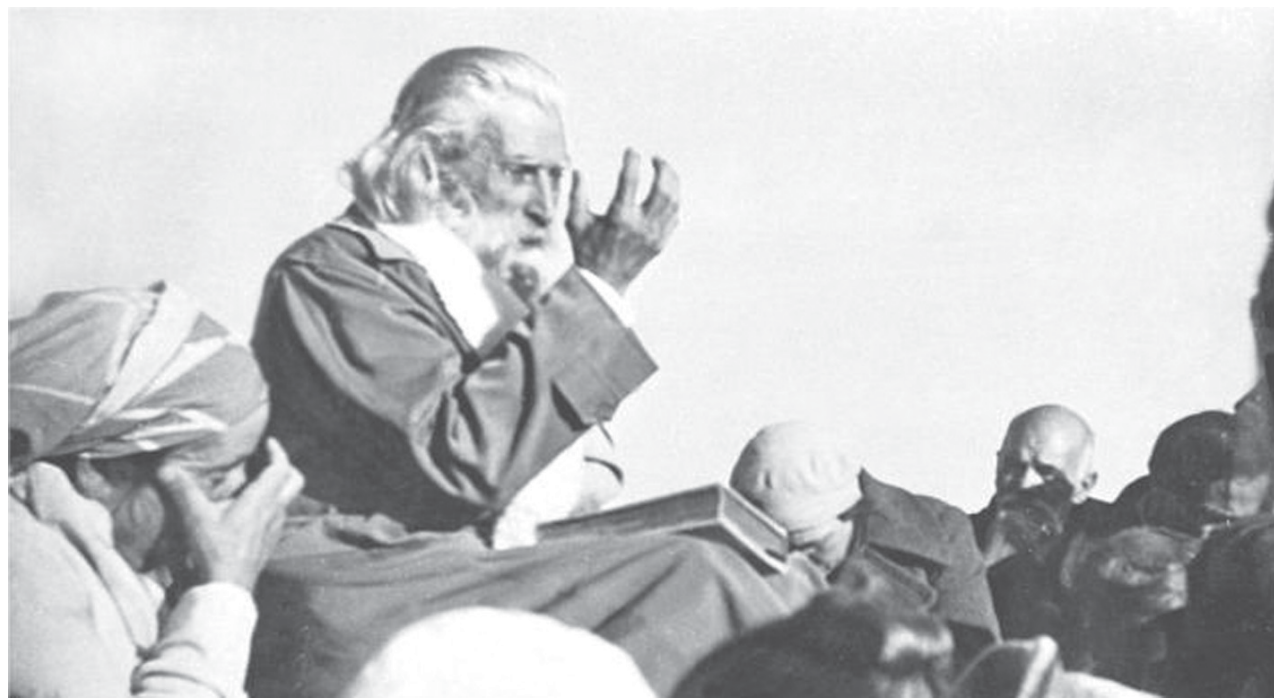
работата." Отива при другарката си и й предава Христовите думи. Другарката й казва: „А, аз сега не мога да започна такава работа.“ Тази жена, като вижда, че тя се отказва, започва сама галското движение. Сега ние се молим за много неща, но като ни се предложат, казваме: „Не може сега, не му е времето още.“ И намираме причини за извинение. Ще намерим виновни било жената, било мъжа, децата, приятелите ни или обществото. Измиваме си ръцете като Пилата, докато тази Божествена идея си замине. Положението през тази година ще бъде благоприятно, защото тя е година на съдене. Тази година в духовния свят хората се съдят. Всеки от вас трябва да отво-

всичката си кръв, и когато останат само костите, Господ казва: „Пуснете го вече.“ Така и в мистическия, и в християнския свят има живи меса - желанията ни, които трябва да оставим и да се откажем от тях като несъществени, нереални. Не мислете, че ви заплашвам с това, но всички вие мислите, че тези неща няма да дойдат до вас. До всички ще дойдат. Сега всички искате да вървим в това Божествено учение, но трябва да знаете, че то насила не може да се приложи, а по добрата ви воля. Не трябва само добра воля, но в тази добра воля трябва да има доброта; не само доброта, но и справедливост; не само справедливост, но и любов; не само любов, но и мъдрост;

те, всяка църква има епитроп, заключени са те, не е време да се отварят сега. Ще кажат някои: „Поне болниците са на Христа.“ Правдата според мене е още на дявола. Някои се оплакват: „Не ни дадоха правото.“ Ще ти отдадат право според дявола. Защото и дяволът си има право. Той казва: „На мене 3-4, на тебе 3-4. Ако не се съгласяваш, хайде навън.“ Това, което сега става в света, ни най-малко не трябва да ни смущава. Този умрял, онзи умрял. Ще умрат хората, къщи ще изгряят, параходи ще потъват и т.н. Не е това злото, че къщи ще изгарят, че деца ще умират, но злото е в това, че вие не прощавате. Сега, като ви говоря, вие казвате: „Аз съм готов да простя.“

познавате. Представете си, че се намирате в едно многолюдно събрание, в което изведнъж избухва пожар. Настава голяма суматоха, сблъскване, всички се бутат кой да излезе по-напред. Ако бутате всички, за да бягате пръв, Христос не е у вас. Останете ли последен, Христос е у вас. И тъй, ако при някаква опасност сте последен и при някакво благо сте пак последен, Христос е у вас. Това е новото учение. Ако постъпвате така, Христос ще погледне благосклонно към вас и ще каже: „Тези мои деца са разбрали живота.“ И затова Господ ще ви прати на работа. А сега ще каже: „Нищо не сте разбрали.“ Аз гледам как постъпват малките деца помежду си, особено в селата. Майката излиза на нивата и оставя по-голямото братче да наглежда по-малкото, оставя му мляко с каймак, та като огладнее малкото, да го нахрани. То обира каймака на млякото и като си дойде майката, пита: „Нахрани ли братчето си?“ - „Не знам какво стана с млякото, мамо, нямаше го.“ Тези дребни работи в живота показват, че и големите като станат, пак така ще постъпват. Законът е същ.

Тази година ще си поставим като правило да бъдем изправни в малките неща, в малките добродетели. Аз един ден срещнах една мома, хубаво облечена, която видя един старец, който се навел да си връзва връзките на обувката. Щом го съгледа, тя веднага се приближи към него и му каза: „Почакай, дядо, аз ще ти завържа връзките.“ Дядото каза: „Ето една мома, която извърши едно отлично дело.“ Тази мома можеше да си отmine или най-много да му кажеше: „Дядо, вържи си връзките на обувката“ - ако той това не беше забелязал. Дотам сме дошли ние. Виждаме някой в затруднено положение и всеки си вдига раменете и казва: „Господ да му е на помощ.“ В новото учение тези думи: „Господ да му е на помощ“, се разбира другояче. Ако земеделец или някой ваш брат е заболял, не може да изоре нивата, другите казват: „Бог да му е на помощ“ - и се опретнат по за няколко часа на нивата, орат и копаят. Ако той има лозе и не може да го обработи като болен, всички с мотиката на рамото, хайде на лозето. Бог да му е на помощ.

та са тъй хубаво напъстрени, и те разбират своята работа. Тъй чета това нещо аз и виждам, че има пеперудки, които стоят по-високо от много съвременни хора, които минават за учени. Такива учени хора съществуват от хиляди години. Учен човек от Божествено гледище е този, който познава Бога на опит. Под „опит“ аз разбирам да сме готови да направим всичко за Бога и думата Му да не правим на две. Значи ние трябва да сме готови да изпълняваме винаги онова, което Господ иска от нас. Сега мнозина християни се намират в следното положение: мязат на онази християнка в Англия, която във време на галското движение молила цели 12 години да я удостои Господ, да я направи полезна на хората. Друга една приятелка, и тя се молила за същото, и една вечер сънува сън: явява й се Христос и казва: „Това, за което се молиш, не е за тебе, но иди при своята другарка, която се моли от 12 години насам и й кажи да започне тя

ри тефтерите си и каквито вземания-давания има, да ликвидира сметките си. Двама се мразите, ще ликвидирате сметките си, ще се заемете 5 горе, 5 долу, 10 горе, 10 долу. Ще кажете: „Кой ще започне работата по-напред?“ - Който е майстор. - „Кой ще започне да преподава?“ - Който знае. - „Ама трябва ли да се унижавам?“ - Ще се унижиш и оттаък ще отидеш, ще се унижиш до безобразие. Ако мислиш, че няма да се унижиш, лъжеш се. Когато погребват някого, той се унижава. Няма цар, няма владика, когато го погребват, да не се унижава, да не се усмърди. Казват: „А, да отида да искам извинение от някого! Няма да направя това.“ Ще го направиш в гроба. Гробищата са за онези, които не искат извинение, те са място за поправка. Ние се молим за умрелите. Какво по-добро от тяхното положение. Те ликвидират сметките си. Умрелият казва: „Господи, аз всичко ще дам.“ И наистина дава всичкото си месо,

не само мъдрост, но и истина. Значи, че не е достатъчна само добрата ви воля. Ще кажете: „Как да постъпваме тогава?“ - Ще гледаш да забравиш всякаква обида, защото иначе ще дадеш място на дявола в сърцето си. А що е дяволът? - То е изявление на гнева Божий против всякаква правда. И тъй, като кажеш, че не можеш да простиш, то е, защото дяволът е дошъл в сърцето ти. Казваш: „Христос е дошъл в мене.“ Когато простиш и ти олекне, Христос е дошъл. Утре се разкаеш, казваш: „А, не мога да му простя.“ - Дяволът е дошъл в тебе. Ти мязаш на онази мома, която харесва едного, защото е добър, хубав, но е недоволен и се колебае, защото няма къща, пари, положение. Другого харесва, но се колебае, понеже има положение, знание, но не е добър. Чуди се кого да избере. Сега дяволът в този свят къщи има, положение, всичко има, а Христос няма нищо. Вие мислите, че църквите принадлежат на Христа. Не се лъже-

„Христос казва: „Не само да простиш, но и да си готов всичко да дадеш.“ А вие какво правите? „Хайде да се простим.“ Целунете се, простите се, а на другия ден виж, че сте се заловили пак за косите. Аз нямам нищо против тези прощавания, но когато дойдете до Божествения свят, не трябва да има никакъв червей, който да ви гложди. Всеки червей е жив, той прояжда най-добрите нишки, жилки на цветята. Когато има у вас един скрит червей, и вас ще прегризе. Някой ще каже: „Колко се интересува от моите червеи!“ Не се интересувам, но ви обръщам внимание, че този червей ще прегризе най-хубавите и нежни коренчета и цветът ще повехне. Ние трябва да разберем измамата на този дявол и да му кажем: „Слушахме те вече 8000 години, а отсега нататък искаме да приложим постепенно в нашия живот Христовото учение.“ Някои ще кажат: „Слава Богу, ние сме напреднали.“

Аз ще ви представя един пример, за да се

Как Братството в Търново се сдобри със земя

ПАВЛИНА ДАСКАЛОВА РАЗКАЗВА ИСТОРИЯ С ПРОДЪЛЖЕНИЕ

От 1910 до 1925 година Учителя провежда срещите на Синархическата верига, наречени по-късно събори, във Велико Търново, по-точно във вилата на адвокат Анастас Бойнов, която е била на 3 км от центъра на града, сред овощна градина. По думите на Учителя, в близост до вилата някога е имало богомилско селище. Сега я наричаме „вила“, но всъщност това беше голяма двуетажна къ-

ща, която Бойнов подарява на Бялото Братство.

Когато съборите започват да се провеждат в София, две търновски семейства, тези на Дивитанкови и Иван Дойнов Кежайов, решават да отидат да живеят там, като преди това те подаряват имотите си на Братството. Заедно с вилата и земята около нея братската група в Търново се сдобива с 18,5 декара земя - овощна градина, лозе и пасище. Учите-

ля пише на Стамат Тодоров, родом от варненско село, да отиде във Велико Търново, за да се грижи и прехранва от тези имоти. Брат Стамат изпълняваше тази задача до края на живота си, като изпращаше продукти от градините и в София. След 1944 година всичката земя беше взета и брат Стамат остана без пенсия, без покрив. Може би от това той скоро си замина за другия свят. На

нас ни беше наредено да опразним вилата и властта я събори. В годините на реституция сестра Румяна Тонкина пое задачата да контактува с Общината и да оформи документацията по реставрирането на земите. Вече сме писали в подробен материал в бр. 24 на „Братски живот“ от 2007 година за това, че възстановените ни земи бяха само 3,600 декара на Картала и 3,100 декара в Ресен.

Карталът - едно място от рая

Светлана Богданова на поляната за паневритмия

В северния край на Велико Търново, високо над града, се издига хълм, наречен Картала. Тук някога в скалите е имало орли-картали, а днес има бели братя и сестри.

С Божията помощ братската група получи парцел близо 3 декара, като резултат от възстановена братска земя, иззета преди време от братята във Велико Търново. На това място на Картала имаше бурени, диви храсти и треви, и неголяма полуразрушена сграда, която братската група превърна след ремонта в своя малка „бяла къща“. Там се правят братски срещи и се водят интересни разговори, пие се гореща вода и ароматен чай от пресни, току-що набрани билки. Пред сградата са наредени саксии с красиви цветя, грижливо отглеждани от сестричките.

Мястото се облагороди с дружни усилия и се оформи полянка за уп-

ражления и Паневритмия. Тя има великолен изглед към хълмовете на града Царевец и Трапезица, към село Арбанаси и към върховете на гордия Балкан.

Тук може с часове да се прекара в работа по леките, в размишление, съзерцание, четене на беседи или правене на упражнения.

Има „Изгрев“ - място, където групата посреща първите слънчеви лъчи и прави сутрешния си наряд.

Всички, които минават покрай братското място, го гледат с възхищение. А тези, които знаят как изглеждаше преди времето, се учудват на красивите неща, направени при трудни условия далече от града.

Тук земята още пази спомена от стъпките на Учителя и във въздуха се усеща Неговото присъствие.

Благодарим ти, Учителю, за това райско кътче!

02 март 2011

Овощната градина на мечтите ни

На Картала, в рамките на терена, който стопанисва търновската братска група, от пролетта на 2007 г. правим опити за отглеждане на овощни дървета.

Земята, която получихме, бе гора с ниски храсти глог, дрян и с други диви дървета. Чистенето и облагородяването на терена започна от пролетта на 2008-а и продължи до 2010 г. Така култивирахме общо 350 кв.м използвана площ. Старите горски дървета бяха отстранени и корените им бяха извадени с багер. Добрата почва е 60-70 см, надолу е камениста. Вече три години правим опити за засаждане на цветя и зеленчуци върху нея между дърветата. Проблемът с водата е основен. Пренасяме туби с коли, на ръце, а понякога през горещините използваме частна цистерна за напояване.

Желанието ни да засаж-

Румяна Тонкина и Лилия Иванова

даме и отглеждаме дървета започна с курс по облагородяване, воден от местен специалист - Дойчо Дойчев. Така всеки от братята и сестрите имаше възможност да се научи и сам да облагороди дръвче. Облагородени са подходящите за присаждане диви дървета: махалебки, сливи, круши, дрян и ябълки. Досега са направени при-

садки на около 30 дървета.

Засадохме и нови фиданки, около 30 вида. Особено внимание отделяме на новоприсадените калеми върху диворастящите дървета. Научихме се да затрупваме със суха трева корените им, за да не се губи влагата през сушавите месеци на лятото. Ограждаме короните им с мрежа, за да се запазят от

преминаващото стадо кози. Вече опитахме от първите смокини, праскови, череши и кайсии.

С голямо желание правим опити да работим с биодинамичния календар, който се публикува всеки месец във в-к „Родово имение“. Първите ни опити са добри. Грижите с овощарството са целогодишни. През тази година, освен традиционното мулчиране около корените на новозасадените дървета, искаме да приложим торене и пръскане срещу вредители с биодинамични препарати.

Наближава пролетта. Очакваме природата да бъде благосклонна към нас: плодните пъпки на овощните дървета да се развият нормално, да цъфнат, да вържат и по-късно да ни дарят с плодове. Това е нашата съкровена мечта!

Румяна Тонкина

Празникът на Велико Търново

от стр. 1

Но денят на „Св. Четиридесет мъченици“ би трябвало да се чества и като Ден на българския дух. Този ден освен празник на Велико Търново е редно да стане празник на всички българи, а реставрираният храм, носещ същото име, да бъде олицетворение на обединителния идеал на нацията. Защото той е заветът на Асеневци и близо осем века е опора на българския дух и на надеждата за светло бъдеще, защото тук почиват костите на българските царе. И защото дори пророчицата Ванга е казала, че България ще се оправи, когато се възстанови храмът „Св. Четиридесет мъченици“.

Това прави и Учителя във Велико Търново, избрайки го като духовен център на България, на своята мисия и на годишните събори в града, чийто празник е именно 22 март. И за всички търновци този ден е не просто отбелязване на пролетния празник, а начало на нова духовна година.

Празнуването на Първа Пролет и игрането на Паневритмията за братската група във Велико Търново е възобновено през 1991 г. Това се случва на хълма Трапезица, където са поканени братя и сестри от много градове да изпълнят с бели дрехи демонстрационно цялата Паневритмия пред гостите и гражданството. След това неопикуемо радващо душите преживяване сестра Ина Дойновка кани гражданите и новите братя и сестри да опитат да изпълнят заедно със знаещите първите 28 упражнения.

Един голям кръг от около 70 души ознаменува възраждането на тържественото посрещане на Празника на Пролетта за Бялото Братство.

Оттогава всяка година на 22 март търновската група празнува на Арбанаси и играе първата си тържествена Паневритмия, на която всеки път идват гости от съседни градове, най-вече от Горна Оряховица, Габрово и Дряново. Този голям пролетен празник се превърна в традиция за братската група.

Светлана Богданова, Снежана Димитрова

Ден на Светите Четиридесет мъченици

от стр. 1

Той символизира мощта на българското царство при Иван Асен II. По негово нареждане на една от колоните на черквата е изсечен надпис, който да напомня за териториалното и стопанско величие на българската държава, която при царуването му достига излаз на три морета - Бяло, Черно и Адриатическо, и за първи път започват да се секат монети у нас.

Блестящият век на „Св. 40 мъченици“ започва, когато Асеневци вдигат българите на въстание в 1185 г. и успяват да освободят България. В края на XVII или в началото на XVIII век черквата „Св. Четиридесет мъченици“ е превърната в джамия. Веднага след Освобождението, точно на 9 март

1878 г., в деня на Светите Четиридесет мъченици, тя отново е превърната в черква. Храменият празник на черквата става патронен празник на Търновския гарнизон.

През 1925 година храменият празник на черквата става официален празник на Велико Търново и на търновските благодетели и дарители.

След смяната на

политическата системата на 9 септември 1944 г. празникът на града е отменен. Определена заслуга за възстановяването му имат жителите на квартал „Асенев“, които от 1970 г. го честват като квартален. През 1984 г. той е обявен за официален празник на град Велико Търново.

Подготви: Стефка Барьмова

Глобалното затлъстяване

от стр. 1

Половината от всички възрастни хора и една пета от децата в страните от Европейския регион са с наднормено тегло. От тях една трета са вече със затлъстяване. Изчислението показват, че с наднормено тегло са 14 милиона деца в ЕС, а 3 милиона са със затлъстяване.

Основната причина за това състояние е „културният“ модел на съвременния тип консуматорско общество по американски образец, в което все по-голяма популярност придобива терминът изи-култура (от англ. Easy - лесен, лек, прост, удобен, спокоен). Всичко в рекламите става лесно, бързо, просто и без усилия. За нарастващия брой хора, живеещи по този модел, качеството и количеството на храната не са от значение, а физическите усилия са сведени до минимум.

Храненето е изкуство, пътят към овладяването на което е труден и продължителен индивидуален процес за всеки от нас. Превръщането на затлъстяването в епидемия през последните 20 години се дължи в много по-голяма степен на завишения прием на въглехидрати, отколкото на мазнини. По тази причина употребата на продукти, съ-

държащи бяла рафинирана захар, включително безалкохолни напитки, трябва да се ограничи (вижте филма „Горчивата истина“, The Bitter Truth, www.kolibka.com). Умственото и физическото упражняване са по-лесни и достъпни методи за постигане на идеалното тегло, а оттам - и на красивата и хармонична фигура. От друга страна, умствената и двигателната активност по косвен път оказват положителен ефект върху начина на хранене, като по този начин

се постига двоен ефект. Какъв е резултатът от активната умствена дейност? Главният мозък на човека използва енергия (глюкоза), като при усилена умствена работа нуждата от нея нараства. Глюкозата е универсалният източник на енергия за човешкия организъм. Когато има умствено и физическо натоварване, се осъществява процес на превръщане на въглехидратите, складираните в тялото под формата на гликоген, а при по-голямо натоварване

- и на мазнините в глюкоза, като по този начин се регулира и теллото. Активната работа на нервната система активизира всички жизнени процеси. Учителя казва: „Хора, които работят усилено умствено, които се подвизават духовно, никога не затлъстяват“ (беседата „Стари и нови мехове“).

Защо движението е важно за регулирането на теллото? - Физическата активност е основното средство за намаляване на стреса и по този начин тя намалява апетита, тъй като стресът и затлъстяването вървят ръка за ръка. Когато процесът на изгаряне на мазнините чрез физически упражнения започне преди тяхното натрупване, се повишава метаболизмът (обмяната на веществата), в резултат на което се намалява превръщането на приетите хранителни вещества в мазнини, като по този начин не се натрупват излишни килограми.

Паневритмията е съчетание на умствена и физическа дейност и може да бъде и средство за регулиране на теллото при условие, че се практикува редовно. През май се проведе 10-дневна международна интензивна Еразъм програма с обучение

по Паневритмия (през 2009 г. във В.Търново и през 2010 г. във Варна). В един от часовете беше направена презентация на проблема с глобалното затлъстяване и студентите имаха задача да направят национални стратегии за решаването му с помощта на Паневритмията. Белгийските студенти - Леви, Йелъ, Софи, Джил и Стефани - предложиха стратегия от 6 точки, наречена ESSENCE (“есенция, същност”):

Easy start (лесен старт). Човек, който не се е занимавал с упражнения, може да направи смело първа стъпка за започване на Паневритмията в началото и лесно, всеки може да я прави с успех.

Stress reducing (стрес редуциращ). Много хора имат живот, изпълнен със стрес и грижи, но не отделят време за себе си. Паневритмията е близка до релаксацията и това е, с което хората трябва да се занимават повече.

Energy (енергия). Проблемът на всички хора е, че прекарват много време в затворени помещения с компютъра, с телевизора. Паневритмията се играе на открито. Трябва да излезем навън, да получим витамин Д от Слънцето, което ни дава енергия. Колкото повече излизаме навън, повече енергия получаваме, повече спорт правим.

Not alone (не съм сам). Ние играем Паневритмия заедно. Това е социален навик. Хората, които искат да отслабнат, също формират група. За тях ще е по-лесно да постосят при упражняване на Паневритмията. По-лесно е да правиш упражнения в група, отколкото сам.

Coordination (координация). Ако имаш добра координация, има по-голяма вероятност да обичаш гимнастиката и да се занимаваш с повече спорт. Паневритмията учи на координация.

Effect (ефект). Ефектът от нашата стратегия е, че Паневритмията ще промени света. И също така ще намали затлъстяването в света.

(Из „Представяне на Паневритмията: здраве, творчество и социалност с българската система за рекреация“)

Новото земеделие - устойчиво стопанство в единение с Природата

от стр. 1

тъй като при липсата на съответната селскостопанска база и етика не може да съществува култура за продължително използване на земята.

Пермакултурата като система за дизайн се занимава първо с растенията, животните, сградите, а също и с инфраструктурата (вода, енергия и комуникация). Тя е ориентирана към създаването на взаимовръзки, обкръжаващи човека. Задачата е в това, да се разработват системи, които са целесъобразни от екологична гледна точка и едновременно с това са икономически жизнеспособни. Тези системи се осигуряват сами и не опустошават и не замърсяват околната среда - и като следствие от това остават продължително устойчиви. В основата на пермакултурата стоят наблюденията на естествените системи, традиционното селско стопанство, а също и съвременните научно-технически знания. Въпреки че е основана на природни модели, тя създава така наречената „култивирана среда“, която служи за произвеждане на по-голямо количество храна за хората, отколкото това е възможно в условията на дивата природа.

Хармонията с Природата е възможна само при условие, че се откажем от господство върху нея. Ние, хората, не господстваме над другите видове: всички живи същества се явяват израз на живо-

та. Ако ние приемем това, в резултат ще придобием разбирането, че всичко, което правим по отношение на другите видове, едновременно го правим и по отношение на самите себе си. Културата, на която е присъща тази концепция, не разрушава без абсолютна необходимост които и да са други форми на живот. Това е система, с чиято помощ можем да съществуваме на Земята, като използваме безвредната енергия, която се намира в естествени движения. Където и да живеем, ние можем да започнем например с това, да намалим нашето потребление на енергия: в действителност можем да живеем с 40% от енергията, която използваме в момента, без да има каквато и да е вреда за нас самите. Можем да преустроим нашите домове така, че да бъдат ефективни от енергийна гледна точка. Можем да доведем до минимум нашия личен транспорт, можем да събираме дъждовна вода в специални резер-

воари, можем да започнем да вземаме някакво участие в производството на хранителни продукти.

Основни елементи на пермакултурата:

- Всеки елемент осъществява множество функции, например дървото. То дава храна, обогатява почвата, произвежда кислород
- Всяка важна функция се осъществява за сметка на много елементи
- Ефективно енергийно планиране за дома и селището
- Преимуществено използване на биологични ресурси вместо ископаемо гориво
- Преработка на енергията на място
- Използване и активизация на видовете с цел подобряване почвените и другите условия
- Използване на граници и природните форми за осигуряване на максимален ефект

Представяме на вниманието на нашите читатели

един от нашите приятели, който се занимава с пермакултура. Михаил Косев е роден в Пловдив и на петгодишна възраст замива за Канада. Родителите му са лекари, практикуващи традиционна медицина. Още от малък той има усета към земята, растенията, природната среда. Петнадесетгодишен, той прави първата си градинка в Америка. През ваканциите пътува до България при дядо си, където също се радва на естествена природна среда. В Ню Йорк завършва режисура. Това обучение му помага да се научи да организира група хора и да изяснява своите идеи в социума. Неговата мечта е да създаде условия, среда, при които децата да имат свободна мислене. В Бруклин той става учител по природни науки, при което учи децата как се работи със земята, с растенията.

Но почвата в градски условия е наситена с тежки метали, химикали, изтощена е. Михаил Косев започва да тър-

си начин да подобри качествата на почвата на малка площ. Така се докосва до пермакултурата. Чете Бил Молисън, Фукуока и практикува техните методи. Резултатите, които получава, го вдъхновяват. Решава да направи по-голямо стопанство в покрайнините на Ню Йорк. Всички фермери около неговото стопанство работели по традиционния начин и получавали съответната реколта, докато той с много по-малко вложен труд и енергия получавал същото количество реколта, но качествено по-добра. Освен това, като прищипвал сред растенията, наблюдавал и движел активно тялото си, поддържал добро физическо здраве и свеж дух.

Михаил Косев е посетил много страни и точки на Земята: Монголия, Китай, Малайзия, Европа, Балканите. Миналата година осъществява лична среща с Бил Молисън в Истанбул, където е присъствал на негови семинари. И както се изразява той, защото всяко растение, за да бъде здра-

во, трябва да има здрави корени, Михаил е решил да пусне корени в родината си и да остане в България. След цялата тази опитност и обучение решава да запознае с идеите си интересувачи се приятели от България. Първата среща се осъществява в Пловдив, на 26 януари, в заведение за хранене по аюрведа Веда Хаус. Интересът е голям. Затова се определят следващи срещи, започва обучение на терен и организиране на група.

Още с пристигането си в България Михаил Косев пътува в много градове и се среща с хора, които се занимават с натурално стопанство. При една от срещите си той се запознава с Веско Орешков от Троян. Веско му подарява книгата „В царството на Живата Природа“ по Учителя Петър Дънов. Това е първата среща на Михаил с Учението. Той е заинтригуван от Паневритмията, от практикуването на методите на Учителя и от приятелите, които следват Учението Му. Той казва: „Докато Бил Молисън дава само практическите съвети, а Фукуока е на границата между практическото и духовното, то при Петър Дънов духовното и практическото напълно се припокриват.“

Ако приятелите желаят да им се даде съвет, напътствие, обучение в областта на пермакултурата, могат да се свържат с Михаил Косев на електронна поща: mihail.kossev@gmail.com
FB: Mihail Kossev
Gsm: 0888 411 366

„Велика дума в българския език“

/За упражнението „МОГА“/

Упражнението за спрягане на глагола „мога“ е дадено в специален цикъл четвъртъчни беседи, държани пред сестри в периода 1917 - 1932 год. и публикувани във: 1. „Великата майка“, т.1, 1917 - 1932 год., С., 1994, „Бяло братство“. 2. „Великата майка“ 2 изд. /С., 1998 г. „Бяло братство“, Роял - 77./ 3. „Искайте сила, имайте вяра“: извънр. беседи, 1914 - 1919, /С., 1994, ИК „Всемир“/.

За думата „мога“ Учителя говори подробно в едно писмо от 14. 03. 1917 год. до Елена Иларионова, като между другото я нарича „Велика дума в българския език.“ На следващия месец, на 05.04.1917 год., упражнението е дадено за първи път в беседата „Оправдание и спасение“. След това то е допълнено и обогатено в беседата „Което Бог е

съсчитал“ от 03.05.1917 год.

Забележително е, че това упражнение, даде-

но през април 1917 год., продължава 6 години, до 06.10.1922 год., което е много близко във време-

то с 22.09.1922 год. - началото на първата учебна година в Школата на Учителя.

Може би това не е просто съвпадение, а упражнението се явява като прелюдия към самата Школа. Към Вътрешната Школа!?

Съвременните езиковеди поставят глагола „мога“ към модалните глаголи и търсят връзката с персийската дума „мдгу“ - непроизносим, съкровен. /сп. „Анали“, бр. 2 - 4, 2008, стр. 64/. Може би със същия корен са и думите „магия“, „могила“ - нещо скрито, магическо и направено с мажесте.

„Искам да произведете една благоприятна вълна“.

„По този начин ще можете да изправите миналото и да си пригответе условия, добри за бъдещето.“

„Този е пътят, по който ще можете да калите влята си и да облагородите ума и сърцето си.“

„Защо трябва да изгрее вашето Слънце? - За да възрасти у вас всичко, което е добро.“

Ако /правилно/ схватате тази дълбока мисъл, във вас веднага ще започнат да се събуждат тези висши чувства, ще започнат естествено да растат и тогава всички около вас ще бъдат разположени и ще ви обичат.“

През 2011 година ще започна упражнението за 17-и път. Наближава ме-

сец април, когато обикновено се започва то. Наистина ни дава много!

Поканвам всички, които са узрели за него, да започнат тази пролет! Ще отговарям и разговарям с удоволствие с всички, които се интересуват от това упражнение.

Мария Христова,
В. Търново
mariamorena@abv.bg

Музиката - Божествен дар

Музиката! Едва ли има човек, до когото тя да не се е докоснала. Едва ли има някой, който да не е изпитал нейния чар. Могъществото ѝ да завладява в миг човешките души и сърца е отдавна известно. Тя е търсена, почитана, обожавана - тя - вечната спътница в живота на човека. С музиката ние сме в ежедневен съприкосновение. Понякога присъствието ѝ дори не се забелязва - до такава степен тя дълбоко е проникнала в човешкия бит. Друг път срещите с нея оставят незаличими следи в съзнанието на цели поколения, народи, общества.

Искам да се спра на отделни мисли, които Учителя Беинса Дуно е казал:

„Музиката - това е прилагане на Божествените добродетели. В музиката се съдържат всички правила, по които човек може да преодолее мъчнотиите на физическия свят.

Здраве - това е вътрешната хармония между всички органи на тялото. Човек трябва да знае и

разбира музиката на своя организъм, за да лекува някои свои заболели органи. Например:

Сърцето представлява тонът ДО,
Дихателната система - РЕ

Черният дроб - МИ
Бъбреците - ФА
Далакът - СОЛ
Жлъчката - ЛА

В този смисъл, като знае човек тона на всеки свой орган, той ще се лекува, като често ги пее: т.е. сърцето ще лекува с тона ДО, дихателната система - с тона РЕ и т.н. Като се лекува, човек трябва да пее най-вече основния тон на Живота - тона ДО, и по него да нагласява организма си. Когато се появи някаква повреда в един от органите му, човек трябва да пее или свири повече такива песни или мелодии, в които преобладава тонът ДО.

Човек може да се лекува и с пеене на гамата. Например ако някой има цирей, той трябва да пее гамата три пъти вечер; ако тя се пее правилно, в скоро време циреят ще мине. Който пее и свири,

малко боледува, а ако заболяе, той лесно се лекува.

Всеки човек трябва да пее като условие за поддържане на здравето. Пее ли, свири ли, върши ли всичко музикално, той винаги ще бъде здрав.

Пеенето служи и като средство за подмладяване. Когато пее, човек привлича духовете на музиката, а те донасят нещо много хубаво за него - обновление. И според степента на възхновеност при пеенето стават и своеобразни промени в духовния свят на човека. Ако знае как да пее, той може да се обнови. С музика, с пеене човек може да продължи своя живот.

Съвременните хора трябва да употребяват музиката в живота си като средство за възпитание - тя е един от най-хубавите и основни методи. Великите музиканти са изпратени на Земята всеки със своя мисия. Не е лесно да се създаде истински гений. За да се роди такъв човек, преди всичко той трябва да има идеално организирано тяло, да издържа на голямото напрежение на силите, които ще се проявят чрез него.

Който иска да се запознае с Природата, да свири Бах. Който иска да се подмлади, да стане като децата, да свири Моцарт. Който иска да се усили воята му, да бъде смел, да свири Бетовен.

Музиката е и багри. Тя е съгъстена светлина. Седемте основни тона в гамата си имат и съответно седем основни цвята: ДО - червен. Той е

врата, през която животът влиза.

РЕ - портокалов. Той развива чувството за индивидуалност, за свобода.

МИ - жълт. Той дава простор на ума и представява разумността, дава мъдрост и знание.

ФА - зелен. Той регулира електромагнитните течения в човека. От този цвят зависи успехът.

СОЛ - светлосин. Само този цвят може да даде понятието за хубаво. Той има връзка с вярата и моралните чувства. С появата на този цвят човек чувства възхновение, веселие. Окултната музика започва със синия цвят. Той внася подем, разширение, внася енергия, чистота на ума и сърцето.

ЛА - тъмносин. Той дава благостта и милосърдието в човека.

СИ - виолетов. Той има връзка със силата на Духа. Внесен в организма, той дава кротостта и смиреннието. Този цвят подразбира още смелост и непоколебимост, също така - победа над греха. С него се извършва спасението на човечеството.

За човека е важно да живее в енергията на цветовете. Който иска да преобрази живота си, той трябва да се свърже със самата светлина, да се ползва от енергията ѝ.

Светът е основан на закона на хармонията. Рано или късно, човек трябва да възприеме тази хармония - музиката в Природата. Цялата Природа е проникната от музика. Невидимият свят свири, видимият също

свири. Човек трябва да внесе тази хармония вътре в себе си и да чувства, че в него, в сърцето му, нещо тихо пее, като че някъде дълбоко слуша тази хармония.

Основният ключ в живота, това е Любовта. Гори ли свещеният огън на Любовта в човешката душа, той всякога ще си служи с този основен ключ. И музиката има смисъл дотолкова, доколкото тя е в състояние да разпали в човека този свещен огън.

Музиката в духовния свят - това е свободата на живота - свобода в ума, свобода в чувствата, свобода в духа. Тя е възходящ път към Бога. И затова всеки, който иска да влезе в духовния свят, трябва да се стреми към

възвишеното, т.е. към един идеал, който да го освободи от ограниченията на обикновения живот. Този идеал човек може да намери в изкуството.

Добрата мисъл - това е изкуството!

Топлата мисъл - това е музиката!

Светлата мисъл - това е молитвата!“

С моите картини аз се стремя към хармония, съвършенство и красота, а също и да изразя Божествената енергия на цветовете и светлината, които влияят положително върху човека.

С Любав и Светлина!

Дочка Михова -
СиЛаНия
Музикален педагог,
диригент, художник
гр. Велико Търново

Нови книги

Съборно слово 1939 - 1940 г.

Езикът на Любовта

Настоящото издание съдържа беседи, публикувани в сборниците: „Езикът на Любовта“ - беседи от Учителя, държани на Седемте рилски езера през лятото 1939 г. и в „Божественният и човешкият свят“, беседи от Учителя, държани на Мусала, Седемте рилски езера и София през лятото на 1939 г.

Цена 15 лв.

Готов е учебният филм, съдържащ петте комплекса с гимнастически упражнения, дадени от Учителя: **УПРАЖНЕНИЯ ЗА ДУХА И ТЯЛОТО**, с продължителност 56 минути, цена 10 лв.

За щастлива връзка: През 2011 г. и всяка следваща

Младите приятели, които сега започват своя съвместен живот, ни създават едно хармонично чувство. От тяхното щастие излиза светлина за всички. За да е трайна любовта, мъдростта помага. Затова сме събрали някои съвети от Словото на Учителя с практическо приложение.

Очаквания. Първото глобално очакване, с което е полезно да се разделим: Не очаквай да те направи щастлив един човек, който сам себе си не може да направи щастлив. Не е справедливо спрямо двама ви. Второто често срещано очакване: Ако видиш, че нещо не е направено, сам се заеми, не очаквай на партньора. Щом ти си го забелязал, значи на тебе е отредено да го свършиш, а ако не ти се работи, просто престани да забеляваш.

Проводник. Кой обича всъщност? Само Бог обича, а ние сме проводници на Неговата любов. Затова трябва да сме благодарни на партньора, че ни прави услуга, като ни помага да станем проводник, да опитаме от Божията любов (а не обратното). Това схващане премахва много недоразумения, произтичащи от ролята на личния фактор.

Обичам те. За тези думи има една препоръка: да се казват безлично, а не лично - „аз“ те обичам, във връзка с идеята за проводника. И когато чуят тези думи, от невидимия свят винаги правят проверка дали казваме истината. Затова с тях сами се подлагаме на изпит - както обстоятелствата, така неосъзнато и самият човек, на когото ги казваме, веднага правят опит да нарушат усещането за хармония, което сме имали. Ако не трепнем, значи наистина обичаме.

Свобода. Въпросът за свободата докосва есенцията на Учението. Ако обичаш един човек, дай му пълна свобода. Само истинската любов може да дава пълна свобода на човека да се прояви така, както може и иска. Това е мярка. На една жена дай й свобода: ако се върне при тебе, ще бъде винаги твоя, ако ли не - значи никога не е била.

Ревност. Тя е израз на чувството за частна собственост и на страха да не изгубиш любовта. Но ако наистина обичаш някого, не е възможно той/тя да ти изневери. Така че да се концентрираме върху собствените си чувства.

Другите. Когато оби-

чаш един човек, Бог го обича чрез тебе, и всички хора и същества, които го обичат, се проявяват чрез теб. Значи ти се явяваш като един представител на роднините и приятелите, знайни и незнайни, във всички времена. Те ти имат доверие и ти проявяваш тяхната любов. Това създаване ти създава една зухава връзка с тях.

Слънцето. Този, който ни обича, за нас е както Слънцето за Земята.

Затова радвайте се на едното слънце, което имате - няма нужда от второ да същата роля в живота: това няма да удвои щастие, а ще го раздвои.

Обмен. Когато единият обича, другият е обичан; ако и двамата обичат, ще се отблъснат. Но в един момент, когато първият стане неразположен, вторият трябва да стане активен, да обича. Ако се смеяме, само така ще имаме дългосрочен обмен.

Лъжата. Единствената забрана в Школата е приложима и за щастие в брака: никаква лъжа - нито бяла, нито черна. Лъжата винаги има лоши последици. От това обаче не следва, че всеки трябва да знае всичко, защото нещо може да се премълчи. Партньорът винаги има някакво лично пространство.

Злото. Важи общото правило: кармата, злото се поражда, когато едно съзнание се опита да ограничи друго съзнание. Дори Масару Емото заснема нарушена структура на водните кристали след използване на заповедните форми на глаголите: Направи това! Да впрягаме половинката си в полезна дейност или да я назидаваме с полезни съвети е най-сигурният начин да я отдалечим.

Доброто. Да виждаш доброто е правило за всяко приятелство. В своя приятел всеки ден да откриваш по една добра черта, дори такава, която е още не проявена. Това е приложимо и за проблемните роднини: „Ти си добър, Бог живее в теб“ - с тези мисли от всеки можеш да направиш приятел.

Крежко. Любовта е крежко цвете, което се

нуждае от грижи, за да израсте и укрепне. Препоръката е да не го излагаме на бурите на живота, на погледите на хората, за да не го наранят. Дори за партньорските отношения можем да вземем пример от едно хубаво упражнение: да обичаш някого, без абсолютно никой да знае, дори обектът на твоята любов.

Поражда. Любовта поражда любов. Няма случай в историята да обичаш някого и той да не отвърне на любовта ти. След колко време, това е друг въпрос.

Благодарност. И в добрата връзка е приложим законът за изобилието - за всичко, което ти е дадено, да благодариш, за да се увеличава.

Правило. И накрая за стената на всеки брак: „Аз ще дам едно правило на ония, които сега ще се женят: никога да не кажеш на своя обичан нито една обидна дума - нито словесно, нито писмено, нито мислено, нито чувствено. Ще мислиш, че всичко, каквото той прави, е право, че по-право не може да бъде!“

Етиката във взаимоотношенията е една от прекрасните теми в Словото на Учителя, така че очакваме продължение.

Клуб „Озарение“

От няколко месеца във Велико Търново е открита сладкарница-клуб „Озарение“, център на духовно пробудените души в града. Наред с индийските и японски традиции за поднасяне на чай в прочутата съвременна търновска керамика, клубът развива културна и просветна дейност. Мястото е отворена трибуна за изнасяне на лекции, концерти, срещи-разговори. В мероприятията му се включват и наши сестри. През

февруари 2011 г. лекция и концерт там изнесе Дочка Михова, известен музикален педагог и художник. Бяха изпълнени класически

произведения и музика от Учителя. В концерта освен нейните изпълнения на цигулка, в дует със сина й /чело/, чухме и такива на нейните малки ученици Лилия Ангеличева и Ния, както и изпълнение на братската певческа група с песента на Учителя „Озарение“.

По време на житния режим Ася Цветкова ни зарадва с лекцията „Правилното хранене“. И на двете срещи присъстваха много хора и от гражданството.

По време на житния режим Ася Цветкова ни зарадва с лекцията „Правилното хранене“. И на двете срещи присъстваха много хора и от гражданството.

Обмен

ЙОРДАН СТОЯНОВ ПРИ ГОСТУВАНЕТО СИ ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО СПОДЕЛЯ ЧАСТ ОТ ЗНАНИЯТА СИ ПО АСТРОЛОГИЯ

На 23 февруари на гости на търновската група бе брат Йордан Стоянов от Бургас. Макар и импровизирана, срещата с него бе много ползотворна и интересна. Той ни запозна с някои основни въпроси от науката астрология и от нейното историческо развитие. Разказа ни, че българи са изследвали най-древните нейни източници, на които са направили преводи. Той говори за основните астрологични типове, за връзката на астрология-

та с други науки - физика, математика, психология. Брат Йордан Стоянов сподели с нас, че от ученическите си години се занимава с тази наука, но едва когато започна да чете Учителя, осъзнава, че тя не е само сбор от факти и не показва човека такъв, какъвто е, а такъв, какъвто трябва да бъде в този живот. Астрологичната карта на всеки показва духовната същност на човека и отразява неговите задачи на Земята, както и слабите му мес-

та, неговите кармични проблеми, върху които той трябва да работи.

Брат Йордан Стоянов говори с много вдъхновение и любов, подсказва ни много отговори на наши въпроси, даде ни информация как можем сами да изучаваме астрологията и ни препоръча литература за нея. Благодарим му от сърце за импулса, който внесе в нас, и за хармоничната атмосфера, която създаде по време на лекцията си.

Светлана Богданова

Приказка за сезоните

Когато дошло Лятото, Пролетта още не си била отишла. Лятото ѝ донесло огромен букет лалета и рози и казало:

- Обичам те, мила Пролет! Повярвай ми, не си отивай, останни с мен! - но Пролетта изобщо не го погледнала, обърнала се и си отишла. Тя не обичала Лятото...

Лятото така се разстроило, че вдигнало висока температура, станало му горещо и лъчите му започнали да парят и да горят всичко, до което се докоснат. Но минало известно време и дошла Есента, която обичала Лятото.

- Не си отивай, останни с мен! Аз те обичам, мило Лято... - казала Есента и го обсипала от главата до петите с най-различни плодове и зеленчуци.

Но Лятото все още обичало Пролетта, така че не обърнало никакво внимание на Есента и бързо си заминало. Есента заплакала и толкова дълго плакала, че измокрила горите и полята, улиците и площадите, къщите и пътищата. Тя тъгувала от сутрин до мрак. Но Лятото така и не се върнало...

Скоро дошла бялата Зима със своя син - Мразът, който обичал

Есента и много искал да я види. Той казал:

- Не плачи, златна Есен! Аз те обичам, аз не мога да живея без теб, останни с мен! Аз ще ти построя леден дворец, ще издигна кристални мостове над могъщите реки, ще ти пея красиви песни, останни!

- Но златната Есен обичала Лятото и не остана с Мразът. Той много се разсърдил, развил нял се и заваял сняг. За една нощ всичко наоколо побеляло, задухал вятър, започнала виелица.

- Не се разстройвай, сине! - казала майка му.

- Нима не те обича красавицата Пролет?

- Но аз се страхувам от нея, майко! Тя ще ме стопи... - отвърна л Мразът.

А в един прекрасен ден долетяла Пролетта. Тя донесла на Зимата букет от сини минзухари.

- Кажете, бабо Зимо, къде е твоят син, Мразът? - усмихвайки се чистосърдечно, попитала тя.

- Моят син се бои от

теб. Махай се, не го търси! - казала Зимата, грабнала сина си и избягала от Пролетта.

От този ден Пролетта затъгувала. Започнала да плаче. Плакала ден, два... Но след известно време погледнала наоколо, усмихнала се и си помислила:

- Защо да плача, нали съм млада, красива и имам много работа? И всичко трябва да успея да направя, за да посрещна добре Лятото... - казала това, престанала да плаче и веднага се захванала за работа. И тогава снегът се разтопил, потекли отново бистрите ручейки, раззеленили се тревите, разлистили се и цъфнали дърветата, долетели птиците и огласили навред със своите песни...

ЛОКАНА ЗА ПРАЗНИЧЕН КОНЦЕРТ

по случай настъпването на пролетта и Световния ден на водата - 22 март

ОБЩЕСТВО „БЯЛО БРАТСТВО“ И СДРУЖЕНИЕ „АЗ ОБИЧАМ ВОДАТА“ ОРГАНИЗИРАТ КОНЦЕРТ на 22 март от 19.00 часа в аулата на Софийския университет „Св. Климент Охридски“ с музика и мисли от Учителя.

Изгреви

Понякога е приказна зората, понякога е извор от мълчание, а друг път е красива във позлата или пък е изригващо сияние. Понякога е песенна и дивна - сърцето ти танцува с небосклона. Понякога е весела и силна - в ръцете ти енергии се гонят.

...Зората е понякога мистична като око или крило на ангел, лъчите на дъга приличат, а първият е живо златен!

Понякога зората е такава, каквато е душата ми - безкрайна, от центъра на всичко - дава. Понякога е светла и незначна.

Зората е изригване на нещо, което ражда, дава сили нови. Когато и сърцето е горещо, тогава и зората в теб говори!

Снежана Димитрова

Пролет в планината

Рокля от зелено кадифе си облече вчера планината. Вътъкна в нея белички букети от цветя и цъфнали дървета. Наниза си от минзухарче златно, блясково герданче. С уханны теменуги и синчец изплете си цъфтящ венец. Обсипа го във своите коси с роса и слънчеви лъчи. Тя в скута, в пазвите си скри безброй пернати, весели певци.

Запя, щастлива, планината. Разлистила се, зашумя гората. Вятърът уханны вест раздуха - Наблизо и далеч я чува: "Нека радва се света, че дошла е Пролетта!"

Светлана Богданова

Културни събития във Велико Търново

На 7 февруари 2011 г. в старата столица на България се проведе изложба на творци от различни видове изкуство: живопис, графика, скулптура и рисунка. Участваха художници, както и преподаватели от Великотърновския университет, сред които и сестрите от братската търновска група Светла Петкова и Моника Матева. Събитието събра братската общност в небезизвестната сграда, паметник на културата, намираща се в стария град - хана „Хаджиниколи“. Събитието бе хубав повод за духов-

на подготовка за последващия житен режим.

На 23 февруари брат Йордан Стоянов от Бургас посети братския център в Търново и изнесе интересна астрологична лекция.

На 1 март в духовен център „Озарение“ във Велико Търново отново братската общност имаше възможността да се запознае с лекцията на сестра Ася от Велико Търново за здравословното хранене и основите на вегетарианството, както и с правилата, дадени ни от Учителя.

На 8 март беше изнесена лекция за аро-

материята отново в център „Озарение“, където редовно братя и сестри от търновската група вземат участие.

Едно от хубавите събития е и изложбата-концерт, проведена на 13 март с участието на сестра Дочка Михова, която е дългогодишен преподавател по цигулка и ръководител на братския хор. Сестра Дочка се подвизава и в сферата на живописиста; съчетавайки две прекрасни изкуства - музика и живопис, тя дава пример за правилен духовен подход към живота благодарение на вдъх-

новението от изкуството и неговите прекрасни дарове. Благодарение на сестра Дочка братската група се запозна с основите на музиката на Учителя и с красотата при заучаването на песни на няколко гласа.

Така в град Велико Търново всяка седмица различните видове изкуство събират души, жадни да допринесат с това, да направят напрегатото всекидневие магия от песни, звуци, краски и аромати, и така да разкрасят живота на себе си и на другите с капка Любов, претворена в изкуство.

Светла Цонева

худ. Светла Петкова

Този брой на вестник „Братски живот“ подготвиха за вас групите от Велико Търново и Габрово

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА
Редактор: Спаска МИХОВСКА
За контакти: 066/854298, 0888228720, 0897847645;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: bratski_jivot@mail.bg

цена: 0,50 лв.